

ת"פ 32150/10/21 - מדינת ישראל נגד פלונית

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 32150-10-21 מדינת ישראל נ' פלונית

לפני בעניין:	כבוד השופט טל ענר המאשימה	מדינת ישראל
נגד	הנאשמת	פלונית

גזר דין

1. הנאשמת הורשעה ביום 4.12.23, לאחר שמיעת ראיות, בשני אישומים בגין עבירות אלימות נגד בני משפחה:
באישום הראשון - עבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 380 לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: "החוק"); תקיפת קטין וגרימת חבלה ע"י אחראי, לפי סעיף 368ב(א) סיפא לחוק; והפרת הוראה חוקית לפי סעיף 287(א) לחוק.
באישום השני הורשעה הנאשמת בתקיפה סתם של קטין ע"י אחראי, לפי סעיף 382(ב) לחוק.
2. בהתאם לקביעות הכרעת הדין, בתקופה המדוברת היו הנאשמת והמתלונן בהליך גירושין, להם שתי בנות קטינות, כשעל הנאשמת מוטל צו הרחקה מהמתלונן.
3. ביום 25.4.21 הגיעו המתלונן ובנותיו לבית הנאשמת. הנאשמת לא פתחה לבנותיה את הדלת אלא לאחר הגעת כוחות מכבי אש שהוזמנו למקום. כשהאם ובנותיה ירדו אל הרכב בו המתין המתלונן לבנותיו, ניגשה הנאשמת למושב בו ישב המתלונן, שרטה אותו וגרמה לו לדימום ליד העין. בתה (להלן: "ל") ניגשה להפריד בין השניים, ובתגובה הנאשמת סטרה לה, שרטה אותה בפניה והשליכה את משקפיה. בניסיון להשתחרר מידי הנאשמת, נשכה אותה הבת ל' בחזה.
4. ביום 10.4.21, בזמן בו הבת ל' שהתה בבית אמה והתקשרה לאביה, המתלוננת חטפה את הטלפון מידיה ואיימה לשבור אותו, הכתה אותה בידה השמאלית, סטרה לה ודחפה אותה.

5. המאשימה הדגישה את הפגיעה המשמעותית בערכים המוגנים בדמות שלמות גופם ושלוות נפשם של המתלונן ובמיוחד של בנותיה הקטנות, כמי שאמונה על ביטחונן, בהיותה אימן. לדבריה, הנאשמת לא לקחה אחריות על מעשיה, ניהלה את ההליך עד תום ולא חסכה מבתה מתן עדות ארוכה שהקשתה עליה. בטיעונה לעונש, עתרה המאשימה למתחם ענישה הנע בין 6 ל-15 חודשי מאסר. בהעדר תסקיר המלמד על רצון לשיקום ואפיק שיקומי, סבורה המאשימה כי יש מקום לענישה של ממש, אך לאור עברה הנקי של הנאשמת ביקשה להשית עליה 8 חודשי מאסר שיבוצעו על דרך של עבודות שירות, מאסר מותנה ופיצוי כספי.
6. ב"כ הנאשמת טען כי מדובר בתיק גירושין שגלש להליך פלילי והוא תולדה של מעשי האב. אומנם מדובר במעשה אלימות אך באיזון שבין שריטה מול נשיכה, מעשה החבלה של הבת כלפי הנאשמת חמור יותר, ומי שיזם אירועים אלו הם המתלוננים כשהנאשמת רק הגיבה להם. לדבריו הנאשמת מצויה בענישה מתמדת ומכה על חטא מעצם היותה רחוקה מבנותיה, ללא תקשורת עמן מחשש לאירוע נוסף. הסניגור הוסיף, כי הנאשמת אוהבת את בנותיה ורוצה לשוב לשגרה ולקשר עמן, שחשוב גם לנפשו ולהתפתחותן. צוין כי הנאשמת גרה באשדוד כיוון שהיא סועדת את אמה חולת הסרטן ואף חדלה לעבוד, ומבקש להימנע מענישה אשר תגרום להעמקת הנתק עם בנותיה. מבקש לגלות רגישות ולתת ענישה שתאפשר לנאשמת לשוב במהרה לשגרה.
7. הנאשמת בדבריה צינה כי היא גאה במרחק שלקחה, מרגישה שהיא מתגוננת ובכל זאת מביעה חרטה וכואבת על כל מה שהיא עברה. היא אינה רוצה לפגוע באיש, מבקשת את התחשבות בית המשפט, רוצה שקט לעצמה ולבנותיה, ורוצה לשוב לשגרה.

דין והכרעה

8. על פי הוראות החוק ובהתאם לעיקרון ההלימה, מתחם הענישה ייקבע תוך התחשבות בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.
9. בתי המשפט התייחסו לחומרתן של עבירות אלימות במשפחה ובפרט בין הורים לילדיהם, ר' ע"פ 4596/98 פלונית נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 25.01.2000), פסקה 15 לפסק דינה של השופטת בייניש:

"...במערכת היחסים שבין הורה לילדיו, עלינו לזכור כי במערכת יחסים זו מצויים פערי כוחות משמעותיים: ההורה הוא בעל כוח המרות והשליטה, ואילו הילד הוא הנזקק והתלותי. ביחסי כוחות אלה, אין בכוחו הפיזי והנפשי של הילד להגן על עצמו באופן אפקטיבי מפני הורהו. משום כך, בבואנו לפרש את החוק עלינו לתת ביטוי למצבם הרגיש והפגיע של קטינים ולעמדת הנחיתות וחוסר האונים שבה הם שרויים, כאשר בוגר שהוא בעל סמכות כלפיהם, לא כל שכן אחד מהוריהם, מפעיל נגדם אמצעי פיזי, הגורם סבל או עלול לגרום סבל או נזק..."

10. וכן ע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 11.10.2007), פסקה 7 לפסק דינה של השופטת

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית היא כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרת ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג... נפוצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קרבנות האלימות שהם על פי רוב חסרי ישע, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה".

11. באשר לפגיעה בערכים המוגנים, במעשיה פגעה הנאשמת בערכים החברתיים שעניינם הגנה על שלמות הגוף והנפש של הזולת ובמיוחד של בתה הקטינה. זוהי הפרת חובתה של האם כמי שאחראית לשמור על שלומן, כבודן, ביטחונן ורווחתן של בנותיה.

12. מנגד, שקלתי את העובדה שאין מדובר בפגיעה ברף גבוה בערכים המוגנים: החבלות שנגרמו - שטחיות וקלות; לנאשמת עצמה נגרמה גם כן חבלה במהלך האירוע נשוא האישום הראשון; והעיקר - משמיעת הראיות התרשמתי כי מדובר בנאשמת שהייתה נתונה במשבר אישי, משפחתי ותפקודי מתמשך וחריף, ועל רקע זה הגיבה בצורה אלימה ובלתי ראויה. קרי, אין מדובר חלילה בדפוס של אם אלימה, מתעללת או פוגענית כלפי ילדיה, אלא בכישלון של מי שהגיבה באופן שגוי לסיטואציות נקודתיות, בתקופה משברית.

13. עבירות אלימות במשפחה נדונות בפני מותב זה חדשות לבקרים ועל כן אין הכרח בדיון מפורט במדיניות הענישה המקובלת. ככלל, הפסיקה מצווה על מדיניות מחמירה, ועל מתחמי ענישה שעשויים לכלול מאסרים בפועל גם ברף התחתון, הכל בכפוף לחומרת מעשי האלימות, תוצאותיהם, מספרם, ונסיבות ייחודיות נוספות של כל מקרה.

14. בהתבסס על האמור לעיל ועל מדיניות הענישה הנוהגת בכגון דא, סבורני כי מתחם העונש ההולם לאישום הראשון נע בין מספר חודשי מאסר, שניתן במקרים מתאימים לרצות בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל, לצד רכיבי ענישה נלווים; מתחם העונש ההולם לאישום השני - נע בין מאסר מותנה ועד 8 חודשי מאסר בפועל.

גזירת העונש במתחם הענישה

15. בעניינה של הנאשמת לא נשמעה טענה שיש לסטות ממתחם העונש ההולם לחומרא או לקולא. אשר לגזירת העונש בתוך מתחם העונש ההולם, הנאשמת אינה זכאית להקלה המוקנית למי שהודה וקיבל אחריות על מעשיו. מנגד, מדובר בנאשמת ללא עבר פלילי, שהביעה צער על האירועים, ולקחתי בחשבון לקולא גם את נסיבותיה

האישיות, את משבר הנישואין הממושך, ואת טיפולה באמה החולה. המסקנה מכל אלה היא שיש לגזור את הדין בחלק התחתון של מתחמי הענישה.

16. שקלתי לכלול בגזר הדין רכיב של פיצוי למתלוננת, אך בשל העובדה שמדובר בבני משפחה, ומתוך תקווה שהנאשמת תשכיל לחדש את הקשר עם בתה (תקווה שהביעו שני הצדדים בעדויותיהם) - מצאתי בסופו של דבר שלא לעשות כן.

סיכום

17. **לאור האמור אני דן את הנאשמת לעונשים הבאים:**

א. **3 חודשי מאסר בפועל.**

הנאשמת תרצה את עונש המאסר בעבודות שירות, החל בתאריך 15.5.24, בהתאם לחוות דעת הממונה מיום 8.2.24. הנאשמת תתייצב לריצוי העונש במשרדי הממונה בהתאם לאמור בחוות הדעת. **הנאשמת מוזהרת בביצוע העבודות כסדרן וברציפות ובהתאם להנחיות האחראים, שאם לא כן תהיה חשופה לסנקציות, לרבות האפשרות להפסקת עבודות השירות וריצוי עונש מאסר ממשי.**

ב. **6 חודשי מאסר על תנאי, לבל תעבור תוך 3 שנים מהיום עבירת אלימות נגד בן משפחה, לרבות איומים.**

צו כללי למוצגים.

5129371

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י' אדר א' תשפ"ד, 19 פברואר 2024, במעמד הצדדים.